

Також, можна з впевненістю сказати, що Закон України «Про господарські товариства» відіграв велику роль у становленні не лише командитного товариства, але і усіх різновидів господарських товариств загалом та забезпеченні правового регулювання їх діяльності в різних сферах господарювання. Зміни, які вносились в цей закон певною мірою адаптували його норми до тих процесів, що відбувалися в економіці нашої держави. Проте більшість питань, що стосується специфіки діяльності цього виду товариства залишається поза увагою чинного закону. Тому вважаємо за доцільне, з метою уникнення прогалин в чинному законодавстві, прийняття нового Закону України «Про командитні товариства», яким закріпити спеціальні норми щодо створення та діяльності цих товариств.

Список використаних джерел

1. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. №436 // ВВР України. – 2003.– №№18, 19-20, 21-22. – Ст. 144.
2. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. №435 // Відомості Верховної Ради України. – 2003.– №40-44.– Ст. 356.
3. Про господарські товариства: Закон України від 19 вересня 1991 р. №1576-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – №49. – Ст.682.
4. Вінник О.М. Публічні і приватні інтереси в господарських товариствах : проблеми правового забезпечення. Монографія/ О.М. Вінник. – К.: Атіка. – 2003. – 352 с.
5. Симонян Ю. Ю. Аналіз правового становища командитного товариства за законодавством України / Ю. Ю. Симонян // Актуальні проблеми держави і права. – 2010.– С. 279-282.
6. Глава 8. Підприємницькі товариства. 3 Командитне товариство [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uristinfo.net/2010-12-27-04-58-59/256-npk-tsilnij-kodeks-ukrayini-eo-haritonov/6806-pidpriemnitski-tovaristva.html?start=2>

Шевченко В.

*студентка IV курсу Навчально-наукового Юридичного інституту
Національного авіаційного університету
Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільного
права і процесу, доцент ННЮІ НАУ
Грабовська Г.М.*

ПОНЯТТЯ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ ТА ЙОГО ОЗНАКИ

В Україні з метою підвищення рівня безпеки праці працюючих відбулися важливі державно-правові події. В Конституції України було проголошено про те, що життя, здоров'я і безпека людини є найвищими соціальними цінностями для суспільства і правової держави (ст. 3 Конституції України), а також відбулося закріплення права кожного на належні, безпечні і здорові умови праці (ст. 43 Основного Закону) [1]. Тим самим, у Конституції України знайшло відображення положень ст. 7 Міжнародного пакту про економічні, соціальні й культурні права та ст. 3 Європейської соціальної хартії, ратифікованих нашою державою, які містять обов'язок держав забезпечити право кожного на умови праці, що відповідають вимогам безпеки й гігієни.

Задля виконання поставленої мети в Україні здійснюється державна політика з питань національної безпеки, зокрема, її складової – безпеки праці, відповідно до Закону України «Про основи національної безпеки України» від 19.06.2003 р. №964-IV [3], де в ст. 8 зазначається про істотне посилення соціальної політики нашої держави, пріоритетом якої, є саме безпека праці, враховуючи затверджену Урядом України Концепцію Загальнодержавної програми підвищення стану безпеки, гігієни праці і виробничого середовища. Про вказаний пріоритет державної політики нашої держави зауважує і керівництво Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці і гірничого нагляду.

Враховуючи загальнодержавний рівень проблемних питань щодо поліпшення стану безпеки праці працюючих в Україні, є необхідним і вчасним здійснення сучасної державної політики з питань національної безпеки щодо забезпечення безпечних і здорових умов праці, а за для цього необхідні новітні науково-обґрунтовані підходи щодо забезпечення як самої національної безпеки, так і її елементів, зокрема, безпеки праці. Це впливає зі змісту ст. 5 Закону України «Про основи національної безпеки України» [3], в якій зазначено, що національна безпека нашої держави забезпечується відповідно до прийнятих в установленому порядку доктрин, концепцій, стратегій і програм у політичній, економічній, соціальній, екологічній, науково-технологічній та інших сферах. Отже, ефективність здійснення сучасної державної політики з питань національної безпеки безпосередньо залежить від проведення багатоаспектних наукових, у тому числі, правових, досліджень з питань національної безпеки, її складових, зокрема, безпеки праці.

Безпеці праці як явищу притаманні такі властивості, як: 1) являє собою складову більш загального явища – безпека; 2) відтворює реальне технологічне, економічне, соціальне, правове та інші явища в об'єктивній дійсності. До ознак безпеки праці як наукової категорії можна віднести такі ознаки, як: залежність від проявів професійного ризику; її різноплановість і поліфункціональність; залежність від дії певних суспільних законів.

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про основи національної безпеки України» об'єктами національної безпеки, що торкається усіх сфер життєдіяльності, у тому числі, трудової, є людина і громадянин, їхні конституційні права і свободи, суспільство й держава та їх інтереси [3]. Із зазначеного, а також із ст. 43 Конституції України [1], ст. 2 Кодексу законів про працю України, де закріплено право на безпечні і здорові умови праці працюючих [2], впливає, що об'єктом безпеки праці, як складової національної безпеки є: 1) працююча на підставі трудового договору людина і громадянин та його конституційне право на безпечні і здорові умови праці або право на безпеку праці; 2) суспільство, держава та їх інтереси в сфері безпечної трудової діяльності, потребують за для суспільної безпеки висококваліфікованої й злагодженої праці кожного колективу й суворого додержання ним технічних норм й режимів праці [4, с. 195].

Таким чином, ґрунтуючись на вищезазначених позиціях вчених, можна зробити висновок, про існування самостійних і взаємопов'язаних категорій у науці, зокрема, у науці трудового права, – «безпека праці» й «охорона праці», які відрізняються одне від одного метою призначення, у залежності від цього певним комплексом заходів, об'єктом спрямування цих заходів й ін.

Вищевикладене, дозволяє зробити висновок, що безпеку праці як категорію трудового права можна розглядати в аспекті безпечних і здорових умов праці працюючих, стан яких характеризується через оцінку й аналіз професійного ризику. За своєю правовою природою ця категорія має різноплановий, багатоаспектний і поліфункціональний характер, що дозволяє вивчати її як право в об'єктивному і суб'єктивному значенні, у якості принципу трудового права та в аспекті умови трудового договору.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28.06.1996 р. №254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. – Ст. 141.
2. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р. №322-VIII // Відомості Верховної Ради. – №50. – Ст. 375.
3. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19.06.2003 р. №964-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №39. – Ст. 351.
4. Сорочинська О. Соціальні та економічні аспекти охорони праці / О. Сорочинська // Охорона праці. – 2014. – №1. – С. 194 – 200.